

EL CONVIDAT

L'ETERNITAT DE PERICH

Segons el calendari, fa vint-i-cinc anys que va morir un tal Jaume Perich. Mig home mig gat. Però deu ser mentida perquè la passada setmana, el Perich seguia publicant els seus acudits i els lectors envejaven la seva capacitat d'estar al dia en tot allò que passa al país.

Misteri sobrenatural? Fenomen quàntic? O una de les set vides del gat?

Malauradament, cap de les tres opcions màgiques. Simple reiteració nacional. Nefast retrat d'una terra on l'evolució no té

lloc ni pas. Si el senyor Perich i el seu gat, haguessin viscut a l'Espanya del segle XV, haurien pogut escriure els mateixos acudits (sempre que no els hi tallessin el coll) que van escriure fa uns anys... o ahir mateix. El decorat és el mateix. Una plana àrida, uns vents àrids, unes ments àrides i una dinastia que els domina amb l'aridesa de la seva força.

En el fons, i sense saber-ho, la gent està valorant de Perich, senzillament l'haver nascut en un país on res es mou. I on una paraula és fa tan eterna com la seva misèria. No és això. El que enalteix al personatge mig home mig gat, és haver-se atrevit a dir el que tots sabem i tots vivim. Tenir el valor d'encendre un cigarret saben que provoca càncer, de beures dos whiskis saben que esconyen el fetge, de jugar a jocs que no li agradaven només per fer més evident la seva denúncia i esperar pacientment el càstig inevitable.

D'existir el cel ple de déus i sants i àngels, Perich a hores d'ara, dibuixaria en contra

d'ells. D'haver-hi infern, Satanàs i la seva colla envermellirien de vergonya veient els acudits que d'ells en fa el mig home mig gat Perich. Perich és el suplici de l'autoritat, de la injustícia, de la corrupció i el malbaratament del que és vida... i per això, és també una mica el confort de les víctimes que pateixen aquest poder i aquest malbaratament. Perich, com el seu gat, sempre estarà present, sempre li quedaran sis vides per seguir fent la punyeta a tots els que es mereixen que els hi facin la punyeta perquè ells, el que fan és matar el món i silenciar a tants Perichs com hi ha entre nosaltres.

Educar a un niño requiere mucha paciencia. En especial por parte del niño.

¡SI QUE ESTA MAL LA COSA!

ME HAN DESPEDIDO DE AQUI!

¿Y UD. ES DE DERECHAS O DE IZQUIERDAS?

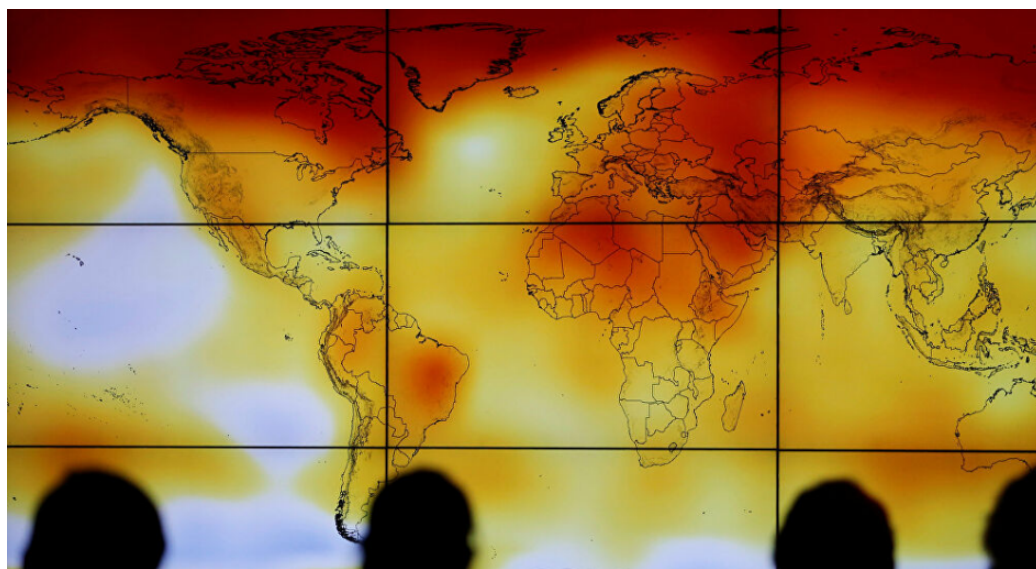
YO SOY DEL PSOE!

LA KINTA FORKA

A L'ALBA DE LA SISENA EXTINCIÓ EL JUDICI DEL SEGLE

El 3 de febrer de 2021 ja és una data històrica i un petit pas de gegant victoriós contra els estats del salvatge capitalisme. El tribunal administratiu de París ha fallat contra l'Estat francès com a "responsable" dels fracassos en la lluita contra l'escalfament global, i li ha ordenat de pagar un euro simbòlic, per danys morals, a les quatre associacions denunciants, Greenpeace France, Oxfam France, fundació Nicolas Hulot i Notre Affaire à tous.

El tribunal sentència que l'Estat ha comès una "falta" en no reduir suficientment les emissions de gasos d'efecte hivernacle. És un gran "èxit", una porta a la esperança i una nova arma de lluita. Ara tothom espera l'altre judici amb la demanda de les associacions

ecologistes d'obligar a l'Estat a prendre mesures per complir amb els seus compromisos.

Sobretot que això arriba en el moment en que es fa palès que erradicant moltes espècies de fauna salvatge, els humans es converteixen en l'objectiu preferit dels virus. I és que la pandèmia ens ha de servir per aprendre en "Com habitar la Terra". Preservar la biodiversitat és la nostra assegurança de vida, el nostre millor aliat contra els patògens. Aquesta pandèmia està directament relacionada amb l'anunciat col·lapse de la biodiversitat però per fi hi ha una victòria de la gent contra els poders dominant la vida de la humanitat.